

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917208691
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7917208691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č.48 proti žalovanej P. X., bytom v Y., Q. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie 708,13 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 24.10.2017 č.k. 17Csp 8/2017-47 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 237,60 eura s 5% úrokom z omeškania od 16.4.2017 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytnutého úveru.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že pôvodný veriteľ VÚB a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 7.5.2013 zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro s úverovým rámcom 300,-eur a výšky mesačnej splátky 10,-eur. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80% a bol jej schválený úverový rámec 300,-eur. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu a žalobca ku dňu 6.4.2017 vystavil kumulatívny výpis s konečným stavom na úhradu vo výške 708,13 eura.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Žalovanej bol poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru s úverovým rámcom 300,-eur s dohodnutou mesačnou splátkou 10,-eur. Jednotlivými výbermi žalovaná odčerpala finančné prostriedky vo výške 317,60 eura a v prospech pôvodného veriteľa uhradila sumu 80,-eur. Uvedené nebolo sporné. Súd však zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška a splátky 10,-eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva taktiež neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Súd vzhľadom na vyššie

uvedené dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 80,-eur a reálne vyčerpala finančné prostriedky vo výške 317,60 eura a teda na istine úveru je povinná zaplatiť žalobcovi ešte sumu 237,60 eura, preto súd zaviazal žalovanú na jej úhradu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 2 C.s.p. vychádzajúc z toho, že každá sporová strana mala vo veci úspech len čiastočný, preto náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku zmenil a zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 595,81 eura s príslušenstvom. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie založil bezúročnosť revolvingového úveru na neuvedení doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Tento názor nie je správny, nakoľko žalovanej bol poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Z objektívnych dôvodov tak ani nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je typický pre splátkové úvery uzavreté na dobu určitú. Právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jednotlivé zložky nie je správny a je v rozpore s článkom 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady ako právne záväzným aktom európskeho spoločenstva. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o sprostredkovateľskom úvere mala byť v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Rozsudok je v zamietajúcom výroku a o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

9. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že odvolacie námietky nie sú opodstatnené.

10. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku v napadnutej zamietajúcej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

11. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodnutie v zamietajúcej časti zdôvodnil vysloveným právnym názorom, v zmysle ktorého daný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na to, že tento neobsahuje náležitosti tak, ako má na mysli § 9 ods. 2 písm. k/ a f/ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, čo vyvoláva následok uvedený v § 11 ods. 1 písm. a/ tohto zákona, teda bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. S týmto vysloveným názorom odvolací súd súhlasí.

12. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že daný spotrebiteľský úver neobsahuje predovšetkým náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ide pritom o náležitosti, ktoré v zmysle § 10 ods. 1 písm. a/ tohto zákona musí obsahovať aj revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).